

2025. december 21. – Advent 4. vasárnapja – Mt 1,18-24 –

„Íme a szűz méhében fogan, és fiút szül.”

Máté evangélista Jézus – pontosabban József – származásának bemutatása után Jézus születését írja le, de érdekes módon itt nem sok szó esik magáról a konkrét eseményről. Ennek az evangéliumi résznek a valódi „főhőse” Szent József.

Minden bizonnyal nehéz éjszakája lehetett Józsefnek, miután megtudta, hogy Mária várandós. Vajon mi történhetett? Hűtlen volt hozzá Mária? Elcsábították? Megerőszakolták? Most mitévő legyen József? Amikor utánanéztem, azt olvastam, hogy az ókori izraelitáknál a jegyesség gyakorlatilag csak annyiban különbözött a házasságtól, hogy még nem történt meg a férj házába történő bevezetés, viszont a jegyesség felbontása is nyilvános válási tárgyalással járt. József valószínűleg nem hibáztatta Máriát, hiszen nem akarta megszégyeníteni, titokban akarta elbocsátani. Biztosan rengeteget imádkozott, tépelődött, kérte Isten útmutatását. Micsoda megkönnyebbülés lehetett neki, amikor álmában választ kapott, és kiderült, mi a terve Istennek a jegyesével! Mária nemcsak, hogy nem volt hűtlen, de a Megváltót hordja szíve alatt! Amit József tragédiának hitt, valójában Isten csodája volt. József „magához vette feleségét” – többé már nem jegyesét, feleségét.

Ha nehéz helyzetben vagyunk, mi is kérjük Isten segítségét, útmutatását. Ő akkor is tudja a választ, ha számunkra még nem látszik a kiút. Lehet, hogy az esemény, ami számunkra tragédiának tűnik, valójában Isten tervének része.

Balogh Máté, Debrecen

Vállalni, amit Isten ránk osztott

Képzeld magad József helyébe! Szeretsz valakit, akiben, úgy tűnik, csalódtál. Mit tegyél? Bántani nem akarsz, mert szereted. De fáj, ami történt. Szabadulnál a dologtól, a lehető legkevesebb sérüléssel. Vívódsz, mi a helyes döntés, amit a szeretet vezet. Álmatlan éjszakák, csak ez jár a fejedben. Kivel beszéld meg, akiben teljesen megbízol, aki a kimondott szavaiddal nem fog visszaélni? Olyan nehéz elhinni, hogy a nagy dolgok, a csodák veled történnek meg.

Meghozod a döntést. Vállalod, amit Istened rád osztott. És ez kihat az egész életedre. Józsefnek, ha már egyszer igent mondott, fel kell nevelnie egy gyermeket (ez kétezer éve valószínűleg nehezebb volt, mint manapság); egy gyermeket, akiről később nagy dolgok derülnek ki, amik igazolják, hogy jól döntött, hogy vállalta.

Felnevelni, óvni, tanítani, segíteni, támogatni egy gyermeket nem könnyű feladat. Különösen, ha nem a sajátod. De remek dolog látni őket fejlődni. Látni, hogy nagy dolgokra képesek. Józsefnek is biztosan sok csodálatos élménye volt Jézussal, akkor is, ha sokszor nem értette, mit miért csinál ez a gyermek.

Sok gyermeknek van szüksége ránk. Sokan vannak, akiknek a családja nem tudja biztosítani, amire szükségük van a kiteljesedéshez, tehetségük kiaknázásához. Kis hazánkban is, azon kívül még még többen. Hálát adok az életnek, a közösségnek, a Bokornak, hogy az elesettek, kicsik segítése mindig téma volt közöttünk: távolba küldött pénzzel, az időnk, tudásunk adásával segíteni az életet; hogy a józsefi apaság vállalása sem idegen közösségeinktől. Hála az örökbefogadó szülőkért, akik Szent Józsefekként segítik a gyermekeket.

Csire Ferenc, Székesfehérvár

Angel:

*„Íme, a hajadon, méhben várandós lesz, s fiút fog szülni, és Emmánuelnek fogják nevezni.”
Ami lefordítva: Velünk az Isten. (Mt 1,23)*

1. Mennyire viselem, ha készvények elé állítanak?
2. Mennyire figyelek a megszólításra?
3. Mennyire szoktam átélni, hogy velem, velünk az Isten?

